RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 119.003 van 5 mei 2003
in de zaak A. 136.006/X-11.393.

In zake : Georgette MAES,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. LUST,
kantoor houdende te 8200 BRUGGE - SINT-ANDRIES,
Burggraaf de Nieulantlaan 14

tegen :

1. de stad IEPER,
   die woonplaats kiest bij
   Advocaat H. CAMERLYNCK,
   kantoor houdende te 8900 IEPER,
   Cartonstraat 14,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
   dat woonplaats kiest bij
   Advocaat B. BRONDERS,
   kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
   E. Beernaertstraat 106.

tussenkomende partij :

de n.v. DEBRA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat F. VER ELST,
kantoor houdende te 8900 IEPER,
Brugseweg 63.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Georgette MAES op 19 april 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ieper van 2 april 2003 waarbij aan de n.v. DEBRA een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het renoveren en omvormen tot vier appartementen van een pand gelegen te Ieper, Rijselsestraat 14, kadastraal bekend Afdeling 1, Sectie I nr. 0012A;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gelet op de brief van 29 april 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 april 2003, om 14.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GOETHALS, die loco Advocaat A. LUST verschijnt voor verzoekster, van Advocaat A. COPPENS, die loco Advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat V. VAN DE KEERE, die loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat P. DEFREYNE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de n.v. DEBRA met een verzoekschrift van 30 april 2003 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de wet voorziet, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende partijen tot een strikt minimum zijn herleid, de uiterst dringende noodzakelijkheid op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn; dat een verzoekende partij die meent een beroep te moeten doen op de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleszins moet

aantonen bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid te zijn opgetreden;

Overwegende dat aan de tussenkomende partij op 18 november 2002 een eerste maal een stedenbouwkundige vergunning met hetzelfde voorwerp werd verleend; dat verzoekster op 7 januari 2003 samen met haar echtgenoot, de Heer Jacques Gyselinck en de eigenaar van het gebouw, de n.v. Ghysbel - waarvan verzoekster oprichter en thans bestuurder is- een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij de Raad van State hebben ingediend (A. 131.469/X-11.239); dat de tussenkomende partij, in de loop van deze procedure, op 11 februari 2003 een nieuwe aanvraag heeft ingediend; dat de n.v. Ghysbel, als naburige eigenaar, daarvan in kennis werd gesteld bij brief van 18 februari 2003; dat verzoekster, opnieuw samen met haar echtgenoot en voornoemde vennootschap, op 24 maart 2003 met een dagvaarding in kort geding de tussenkomende partij heeft laten oproepen voor de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Ieper, ten einde de bouwwerken, die ondertussen verder werden uitgevoerd, te laten stilleggen, omdat de tussenkomende partij, door het indienen van een nieuwe aanvraag zou hebben verzaakt aan de eerder afgeleverde stedenbouwkundige vergunning zodat die werken op dat ogenblik zonder vergunning werden uitgevoerd; dat uit de tekst van de dagvaarding blijkt dat verzoekster op de hoogte was van de nieuwe aanvraag; dat mede namens haar in het kader van het openbaar onderzoek, dat gehouden werd van 24 februari 2003 tot 26 maart 2003, een bezwaarschrift werd ingediend; dat verzoekster er zich redelijkerwijze kon en moest aan verwachten dat binnen korte tijd zou worden beslist over de vergunningsaanvraag die eigenlijk hetzelfde voorwerp had als deze welke aanleiding had gegeven tot de eerste stedenbouwkundige vergunning; dat verzoekster geen omstandigheden inroept die met overmacht kunnen worden gelijkgesteld en die haar zouden belet hebben korte tijd nadat de bestreden beslissing is genomen daarvan kennis te krijgen; dat zij in de gegeven omstandigheden de voorzorg had moeten (en kunnen) nemen om diegenen die met haar de eerste procedure bij de Raad van State en de procdure in kort geding hadden ingeleid -en die in de vorige procedures allen werden vertegenwoordigd door dezelfde raadsman, die ook thans voor verzoekster optreedt- er toe aan te zetten in haar afwezigheid -desnoods in haar naam- alert en diligent te reageren door het instellen van een vordering tot schorsing wegens uiterst dringende noodzakelijkheid; dat deze vaststelling des te meer klemt nu de tussenkomende partij aantoont dat zij, in het kader van de procedure in kort geding voor de rechtbank van eerste aanleg, op 14 april 2003 conclusies heeft neergelegd

waarin werd gemeld dat er een nieuwe vergunning was en de raadsman van verzoekster ter terechtzitting erkent dat hij die conclusies de eerstvolgende werkdag na hun neerlegging (dinsdag 15 april 2003) heeft ontvangen; dat het eigenaardig is dat noch de n.v. Ghysbel noch Jacques Ghyselinck, waarvan niet wordt gezegd dat hij afwezig was, en die toch eerder door het instellen van gezegde procedures hadden aangetoond dat zij zich door het ontwerp benadeeld achtten, thans niet onmiddellijk hebben gereageerd en zich in de huidige procedure afzijdig houden; dat niet wordt uitgelegd waarom deze partijen in het huidige geval “afhaken”, hoewel er toch ernstige twijfel kon bestaan over het alert en tijdig reageren met een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid door verzoekster zelf,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de n.v. DEBRA in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 175 euro, komen ten laste van verzoekster.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf mei 2003, door :

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **E. BREWAEYS.**